et ad admittenduꝫ ex
cepcionem cantẽ vbi
alias de iure debet ad-
mitti a locorum ordi-
narijs compellantur.
¶ Similiter eccl'iasti
ci iudices ſi coram ip-
ſis excipiatur de re per
ſecularem iudicem iu
dicata excepcioneꝫ ip-
ſam admittãt in hijs
que animarum pericu
lum nõ mouant per
ſuperiores ſuos niſi fe

cerint animaduerſiõe
debita caſtigandi.
¶ Bonifacius octauꝰ
De pſcriptionibus

Episcopuꝫ q̃
eccleſias ⁊ de
cimas quas
ab eo repetſ propõit
licet in tua ſint conſti
tute dyoc. ſe legitti
me preſcripſiſſe alle
gare oportet cum ius
cõmune contra ipſũ fa
ciat hmõi pſcripcõis

hoſti. allegat hanc lrãm p ſe ad ꝓbandum ꝙ dec. iſta lo-
q̃tur de occulto excõicato. ſꝫ ego dico ꝙ littera iſta facit ſolũ
diuiſionem inter occultum et publicũ: quo ad officium iu
dicis nõ quo ad alia ſupradicta. ſupplet em̃ iudex d' iure et
de facto notorio nõ occulto. ij. q. i. §. qñ autem. C. qui et ad
uer. quos in integ. re-
ſti. l. i. de hoc. ſ. de po
ſtul'. bone. j. in cauſis
aũt electionũ ſuppl'ꝫ
indiſtincte de facto.
vt. xxviij. di. pluriſꝙ
vbi de hoc. ⁊. ſ. de e
lec. cum nobis oli.
v. ¶ Excipiat. forte ti
more excõicationis
expẽſarum d' qua di
ctum eſt. ſ. p. ¶ Repel
lere. ſi durat iudiciũ
ſi aũt eſt finitum ab
executione poterit
abſtinere. ſ. ꝑx. ſ. ſꝫ.
Cum quidam
exceptio rei iu
dicate p eccl'aſticum
iudiceꝫ admitti debet
in foro ſeculari et ec
uerſo. ⁊. ¶ Cognitio.
et pñũciatio. ꝙ licet
regulariꝰ de qua re
iudex cognoſcit pnũ
ciet. ff. de iud. de qua re. ſ. de cã poſ. cum ſup. tamen interd̃
cognoſcit qui nõ ꝓnunciat pone exemplũ. ſ. de rpt. cum c
tingat. in auditore. ſ. de teſta. rapnũcius. jtem in caſu. v. q
iij. duodecim. iij. q. vj. accuſatus. cum ſi. a. ¶ Cõſuetudine.
no. ꝙ cõſuetudo dat iuriſdictõem ix. q. iij. cõqueſtus. ſ. de fo.
cõpe. cum contingat. ſ. e. li. de offi. or. romana. et de foro cõpe.
romana. cum ſi. b. ¶ De iure. de iure cognoſcit eccleſiaſti-
cus iudex inter laycos. vbi habet tẽporale dominiũ de iure
iur. venientes. j. ne cleri. vel mo. c. vlt. jtẽ in matrimonialibuſ
et ſpiritualibus cauſis de or. cog. tuam. qui fi. ſint le. cauſaꝫ
in eccl'aſticis criminibus. ut no. ſ. de fo. cõpe. cum ſit. ſ. e. li. de
fo. cõpe c. vlt. jtem cũ cauſa delegat p iudicem ſecularem. ſ.
de rap. in archiepatu. jtem p reconuentiõem. iij. q. viij. cuiꝰ in
agendo. jtem inter laycos qui ſunt de familia eccl'a ſm q̃ſ
dam. lxxxix. di. iudicatũ. vel vbi laycus iudex eſt negligẽs
ſ. de fo. cõpe. ex tranſmiſſa. ⁊. c. licet ex ſuſcepto. ubi de hoc
et ꝙ dicit de iure ſuppl' vel p̃uilegio cõceſſo ab eo qui iſtõ
concedere poſſit. iſta em̃ tria equiparãtur. c. di. certa moꝛem.
de offi. or. duo ſimul. c. ¶ Juriſdictõis. quod ipſa pati nõ de
bet. ut. j. de immu. ec. c. pnſ. jo. andree. a. ¶ Admitte. ſ. vbi
eſt idem corpus ſiue eadẽ quãntitas idem ius ſiue cauſa pe
tendi. ead' cõditio pſonarũ. ⁊ ille qui abſolutꝰ poſſideat
tempore ſine alias em̃ exceptio rei iud. nõ obſtat. ff. de ex
cep. rei iud. cum queriꝰ. et. l. ſe. et. l. ſi rem meam. ⁊. ſ. e. ti.
aduerſario. ⁊ põt ꝓponi hec exceptio añ litem cõteſ. et poſt.
ſ. e. li. de liꝰ cõteſ. c. i. ubi de hoc. b. ¶ Compellantꝰ. ſic. ſ. ti.
xxi. licet. de foro cõpe. c. ij. j. de ſen. ex. decernimus. c. ¶ Judi
cata. eo caſu quo de cõſuetudine vel de iure ad iudicem ſecu
lareꝫ cognitio ptinebat. ut. ſ. in caſu cõuerſo vidiſti. c. ¶ In

ducant. in hijs em̃ canon tollit legem. ſ. de preſcrip. c. vlt.
ſ. ti. xximo. licet. c. ¶ Superiores. nõ em̃ cõpelluntur per ip
ſos ſeculares qui tulerunt ſñiam ꝙ minor in maiorem. xc.
xxi. di. inferior. d' ma. et obe. cum inferior. cum ſi. minor aũt
eſt iuriſdictio ſecularis q̃ eccleſiaſtica. de ma. et ob. ſolite.
xcvj. di. ſi imperator
f. ¶ Debita arbitra
ria. ex quo certa non
ſtatuit de offi. del.
de cauſis. ff. de iure
deli. l. i.
Episcopũ.
in pſcripti
onibus ſuꝰ
ficiẽt bona fides. vbi
ius cõe e' pſumptio
nõ eſt cõ pſcribẽtẽ ꝫ
debet allegari titulꝰ
et ꝓbari. niſi ſit pre
ſcriptio cuius cõtrarij
nõ exiſtat memoria.
hoc dicit tracta fuit
hec dec. de quadam
extrauaganti greg.
que incipiebat vene
rabilium. d' qua facit
mencionem h. ſ. de p
ſcrip. ſi diligẽti. i vl.
glo. in fi. ad cuius d'
claracõem ceñ cma
nauit ⁊ cõꝝ que ibi no. moderni. h. ¶ Eccleſias. quo ad p
piciates et iura ſpalia. i. ¶ Decimas. id eſt quartam deci
maꝝ que debetur epõ. ſ. e. de quarta vel proprie. de deci.
quoniã. k. ¶ Repens. alteri epõ loquitꝰ vt patet p ſequẽ
cia. l. ¶ Propõit. p exceptionem pſcriptionis nõ ſit litis c
teſtatio quod dic ut dixi. ſ. e. li. de liꝰ cõteſ. c. ij. jo. andree.
m. ¶ Conſtitute. et ſic ius cõmune facit p actore. xvi. q. iij.
omnes baſilice. ſ. e. de quarta. et de dec. dudũ. n. ¶ Legiti
me. ſcꝫ ſpacio. xl. annoꝝ minor em̃ nõ currit cõtra eccl'am
xvi. q. iij. quas actiones. ſ. e. de quarta. o. ¶ Oportet neceſ
ſitatem importat ad idem. iij. q. ix. nõ oportet licet alibi ho
neſtatem denotet. xv. q. i. c. i. vbi de h. p. ¶ Titulum. circa
allegationem et probationẽ tituli fuerũt opiniones antiq̃
rum et tales ꝙ pmo dixit jo. circa corporalia neceſſe eſſe al
legari et ꝓbari titulum. ſꝫ nõ circa incorporalia. ſꝫ cõtradicit
ſibi dec. ſi diligenti ut ibi no. ad dec. dudum. de dec. reſpõ
debat etiam ut ibi no. Alij diſtinxerũt inter corporalia q̃
hñt cõtinuam cãm et que nõ ut in pmis nõ requiratur titu
lus ſꝫ in ſecũdis. ſ. e. auditis. ff. ſi ſeruitus ven. ſi quis diu
turno. alij dixerũt aut quis agit ex pſcriptione aut excipit
ſi agit vt. xvj. q. iij. §. põt ⁊. C. de pſcrip. xxx. an. ſi quis emp
tionis. neceſſe habet titulum ꝓbare ſi excipit. vt. ſ. de ꝓba
ci. ex lr̃s. tunc nõ habet neceſſe titulum ꝓbare. tum ꝙ ne
mo cogitur dicere titulu poſſeſſionis ſue. ij. q. v. §. i. C. de pe.
here. l. cogi. tamen ꝙ nõ ꝓbante actore abſolutꝰ reus. vj.
q. vlt. actor. ut ec. de. c. vno. C. de ꝓba. actor. alij dixerunt
ꝙ quocumqꝫ mõ quis preſcriptionem obiciat ſiue agendo
ſiue defendendo tenetur titulum ꝓbare. vt. ſ. e. ſi. diligenti.
alij dixerunt ⁊ hec fuit opinio gof. in ſumma huius ti. ꝙ

titulum et ꝓbare. nã licet ei q̄ rē preſcribit eccl'aſticam ſi ſibi non eſt ↄtrarium ius ↄmune vel ↄtra eū p̄ſumptio nō habetur ſufficiat bona fides vbi tamē eſt ius ↄmune ↄtrarium vel habet p̄ſumptio ↄtra eū bona fides nō ſufficiat ſed eſt neceſſarius titulus qui poſſeſſori cauſam tribuat p̄ſcribendi niſi tāti tēporis allegetur p̄ſcriptio cuiꝰ ↄtrarij meōria n̄ exiſtat. ¶ Jo.

SI qui exigētibꝰ

non eſt neceſſe ꝓbari titulum niſi quis poſſideat ꝓ herede vel ꝓ poſſeſſore. C. de peti. here. cogi. vel niſi ſit p̄ſumtio ↄ̄ poſſeſſorem. C. de ꝓbac. ſiue poſſidetis. vel niſi ſe ad hoc obligauerit. vt. s. de ꝓbac. licet. et in hoc caſu intelligebat dictam dec. dudū. alij dicebāt ꝙ olim ſufficiebat bona fides ꝑ dec. s. e. ad aures. hodie requirit titulꝰ s. e. ſi diligenti. hijs omnibꝰ opinionibꝰ relictis tene qđ no. h. et moderni. s. e. ſi diligenti. quoꝝ hic approbatur opio. Sꝫ obicio ꝙ dec. iſta et eius diſtinctio pocꝰ ſit de verbo ꝙ de re. quod eſſe non debet s. e. li. de elec. ↄmiſſa § porro. ſm̄ hoc enī omni caſu neceſſe erit titulū ꝓbari. cum p̄ſcriptio ſit ſemp contra ius ⁊ ſic cōtra p̄ſcribentem ſemp p̄ſumendū. ſꝫ obiectio nō eſt vera. nō enim eſt ↄtra ius ꝙ alius in fūdo meo ſeruitutem acquirat p̄mo pocius p̄ter ius. licet enī ſit ↄtra ius meum nō tamen ↄtra ius ↄmune vt ꝓbat de ſeruitute. C. et. ff. imputetur igitur michi ſi fui negligens et remiſſus. s. e. vigilāti. Item voluerunt quidam dicere ꝙ nō eſt ↄtra ius ꝙ vnus epus in dyoceſi alterius ſibi acquirat ep̄alia ſꝫ ꝙ archidyaconus vel īferior epō ſibi acquirat ep̄alia hoc eſt ↄtra ius. ⁊ ideo ſine titulo nō p̄ſcribitur. ad hoc. c. di. ↄtra morem. de exceſ. p̄l. accedentibꝰ. ſꝫ primū quod de epō dicitur falſum eſt ut hic vides. ad h. iij. q. vj. ꝑ totum. ix. q. ij. per totum. dic iudicio meo ⁊ ſic breuiter interdū ius ↄmune vetat ne preſcriptio pcedat ⁊ hoc facit interdum racōe rei. interdū racōe pſoē et hos caſus habes notatos. xvj. q. iij. cleria. ⁊ per h. s. de preſcrip. cum nō liceat. de hijs nichil ad nos. interdū ius ↄmune facit ꝓ petitore et ↄtra poſſeſſorem ut in exemplis hic poſitis. ⁊ in dec. de dec. dudum. et tunc eſt neceſſe allegare et ꝓbare titulum ut h. ad idem. xciij. di. illud. nemo enī debet vti illis ornamentis niſi ꝓbet a principe hoc ſibi fuiſſe conceſſum. C. de veſti. et aura. l. nemo. C. nulli. licere in fre. l. vna. li. xj. ad hoc macha. xj. vbi anthiochus dedit jonathe poteſtatē bibere in auro et eſſe in purpura et fibulā auream ferre ſic etiam intelligat. c. di. ↄtra morem. qđ verum intelligo tam in excipiente ut h et in p̄dictis iuribus ꝙ in agente. ad hoc. s. de reſti. ſpol. ad decimas. e. li. idem ſi eſt p̄ſumptio ↄtra p̄ſcribentem vt h. x. q. iij. quia cognouimꝰ. C. de ꝓba. ſiue poſſidetis. pone exemplū s. e. ſi diligenti. ibi enī ex ↄfeſſiōe ipſius archiepi piſani inſultabat p̄ſumptio ↄtra ipſū. vbi vero ius ↄmune vel p̄ſumptio nō eſt ↄtra ipſum p̄ſcribentem bona fides ſufficit ut hic vides. pone in terminis. p̄ſcripſit eccl'a domū meam vel aliā rem meā ego ſpeto remiſſam quā ſe iam dicit eccleſia p̄ſcripſiſſe. eſt ne intencio mea iure ↄmuni fundata. certe nō. h ꝗ preſcribenti ſufficiat bona fides. quia licet illa p̄ſcriptio ſit ↄtra ius meum nō tamē ↄtra ius ↄmune. notabiliter enī ſemp hēs hoc verbum ius cōe. ſecus enī in iure priuato. pone ꝗ p̄ſcripſi contra priuilegiatum. priuilegiatus agit ↄtra me. oppono preſcripcōem. hēo ne neceſſe ꝓbare titulum. certe nō. quia ille ſi iure ↄmuni ſed ſpāli fundat intencōem ſuam. Idem ſi ↄtra eum qui ↄtra me p̄ſcripſerat p̄ſcribo. et idem in ſimilibꝰ. ↄcludo igit ꝙ vbi petitor fundat intencōem ſuā de iure cōi tunc preſcribēs habet ꝓbare titulum alias nō niſi p̄ſumptio faciat ↄtra ipſum ⁊ ſm̄ hoc poſſemus dicere ꝙ qn̄ vna eccl'a petit decimas ab alia eccl'a quas poſſidet in certa parochia. ꝙ ibi ſufficiat p̄ſcribēti bonam fidem ꝓbare ꝙ licet ius ↄmune faciat ↄtra preſcribētē⁊ nō tamen facit ꝓ petente. ⁊ ſic forte poſſet intelligi dec. s. e. ād aures. ſm̄ illos q̄ dicunt ꝙ per illā decre. ſufficiebāt olim bonā fides. et facit ad hoc. ff. ſi ſer. ven. l. loci. § vlt. vbi dicitur ꝙ ſi domus mea que eſt iuxta te et ſepum debet ſeruitutem ſepo alcius non tollendi te multo alcius tollam. nā licet nō habeam ius tollendi ꝓpter ſeruitutem ſep ui tamen nō habes ius ꝓhibēdi. ſupradicta va niſi ſit tanti tpis preſcriptio. ⁊c. vt ſequit. ¶ Cauſam tribuat nō enī requirit ꝙ ſit iuſtus titulus talis qui dominium tribuat. ad hoc. s. e. veniēs. quia quod meum eſt ex vna cauſa. ⁊c. de ſi. inſtru. inter dilectos. ſꝫ aliqualis titulus dat cām p̄ſcribendi de quo dic. vt. s. e. ſi diligēti. h. ¶ Niſi. iſtō niſi venit exceptiue ad id quod dixit de titulo. nō ad id qđ dixit de fide. quia nō procedit talis p̄ſcripcō cum mala fide. nullā enī antiqua dierū poſſeſſio. ⁊c. s. e. vigilanti. et. c. vltimo. e.

¶ Memoria. no. ꝓ hijs que no. h. jo. et hoſti. s. de v. ſig. ſup quibuſdam. ↄcor. ff. de ꝓbac. ſi arbiter. ſpo. di. mos antiquus. ff de aqua co. et eſti. l. hoc iure. § ductus a q. iij. q. vj. hoc quippe. ff. de aqua plu. ar. l. j. § vlt. ſꝫ quō ꝓbabit tanti temporis p̄ſcriptio. dico ſm̄ hoſti. quia hoc no. de ver. ſig. quid p nouale. ꝙ dicent teſtes p̄ſcribēts ſi talem hūt ↄſciam ꝙ ſp viderūt et audierūt ita eē. nec vnꝗ viderūt ꝉ audierūt ↄriū et qđ cōis ē et ſp fuit opio ꝙ ſic fuerit. et nō extat ↄrij vel inicij memoria. ſi autē ꝗ h aduerſarius ꝓbat vellet teſtis ſui ſi ō ipſoꝝ eēt ↄſcia deberēt dicere ꝙ viderunt tali tēpore ↄtrarium. ⁊ audierunt a ſuis ſupioribus ↄtrium fuiſſe. quid ꝗ ſi vtraqꝫ ps ꝓbat. tunc p̄ferentur teſtes magis ydonei. ⁊ qui dicunt affirma. s. ō teſti. in noſtra. v. de hoc. et ſic illi qui dicunt ſe vidiſſe ↄtrarium deberent p̄ferri. cum alij ſatagant negatiuam. vj. q. vlt. actor.

SI qui exigentibus. priuatis ipſo ¶ cum ſuis ſimilibꝰ. Iure vel p̄ſonam hominis que tenēt a romana vel alijs eccleſijs minor illa ſpacio. c. annoꝝ ↄtra romanā vel xl. ↄtra alias nō p̄ſcribit. filij autem hereticoꝝ qui catholici putabantur bona patrna contra romanam et alias eccleſias p̄ſcribit ſpacio. xl. an. ⁊ idem in extraneis. e. ¶ Tenent in feudum vel alio modo. ut. j. dicaꝝ. f. ¶ Per ſnīam. vt quia ꝓpter ingratitudinem reuocata fuit donatio. s. de dona. c.

vij. C. de feud. do. l. vl. ad idem de pe. ad aures. j. de scisma e tno. g. ¶ Ipso iure. pone exemplū. s. de penis. in quibusdā licet ibi quidam dicāt ɔtrarium. s. eos p̄ sināam ibi priuan dos. ad idem. s. e. si. de elec. vbi piculum. g. ipsos insup. ⁊ c. fundamēta. g. q̄ si secus. j. de pen. felicis. et. s. de sen. ex. gra uem. ad fi. in li. feud. de feud. nō ali. impi alem. g. p̄terea. cum similibꝫ. h. ¶ Videā tur. vt in auc. de san ctis. epi. g. si quis ra puerit. ad fi. ti. per v nam colūnam. coll. ix. vnde fuit tractum xxvij. q. i. si q̄s rapu erit ubi dicit q̄ bona corrumpētis rapientis vel solliatantis mo nialem vendicari de bent monasterio. ꝑ si postq̄ crimen notum fuerit neglexerit ec clesia p annū petere tunc applicant fisco et facit. ff. de diuer. et temporali p̄scrip. l. i omnibꝫ. et quod ibi no. i. ¶ Centenaria. xvj. q. iij. nemo. de p̄ scrip. si diligēti. et. c. cum nobis. ⁊ ibi no. qualiter ꝓbetur tal' p̄scriptio. k. ¶ Qua dragenaria. xvj. q. iij. quas actiones. s. de prescripc. de quar ta. ⁊ c. ad aures. cū similibꝫ. l. ¶ Legitime s. c. pxi. m. ¶ Cōple ta. ut s̄bducantur tē pora scismatū vacati onum hostilitatum. et similia. s. e. c. i. ⁊ c. ex transmissa. ⁊ c. cum nobis. n. ¶ Pu tabantur. in alijs igit' hec p̄scriptio locum nō habꝫ. ad hoc s. de p̄scrip. nōne. o. ¶ Catholicis. bn̄ dicit q̄ sec' si essent heretici. illi enī nichil possunt possidere. xxiij. q. vij. p totū. viij. di. quo iure. g. nec p̄scribere. q̄ p̄scriptio sine possessio ne nō ꝓcedit. s. de ꝓba. ex litis. s. c. causam. ff. de vsuc. sine possessione. de re iu. c. iij. p. ¶ Quibuscūqꝫ. dum tn̄ catho licis. vt s. q. ¶ Bona fide. credebant p̄rem vel testatorē fu isse catholicum et sic iusto titulo in ipsos eoꝝ bona trāsisse r. ¶ In hoc casu. no. spālem casū in quo quadragenaria p̄ scriptio currit ɔtra romanam ec. ⁊ fungit' vice aliarum ec clesiaꝝ. sic olim omnes eccl'e gaudebant p̄uilegio centū annoꝝ. C. de sacrosanc. ec. l. ut inter diuinum. s. ¶ Tunc. s. tempore quo ec. vult bona vendicare. si refertur ad v̄bum detegantur. vel tūc. s. tēpore mortis sue si respiciat verbum

culpis vel excessibus ab eisdem omissis bo nis que a romana vel alijs tenent eccl'ijs sint per sināam vel ipso iu re p̄uati statuimus vt in apprehendendis vel occupandis postea qn̄ cumqꝫ bonis eisdē nul lus licet leges humanē sup h̄ alia tēpora sta tuere videant' ipsis ec clesijs tēporis lapsus obsistat nisi ɔtra ipsā ro. ec. centenaria vel ɔtra ecclesias alias q̄ dragenaria p̄scriptio legittime sit cōpleta. ¶ Si post mortem he reticoꝝ qui dum viue rent catholici putabā tur bona ipsoꝝ catho licis eoꝝ filijs vel ne potibꝫ aut extraneis qui buscumqꝫ spacio xl annoꝝ fuerint bona fi de possessa sancimus eos sup bonis hm̄odi etiam a romana eccle sia in hoc casu nō esse vlterius molestandos. quamq̄ illi quoꝝ bo na fuerunt nunc dete gantur heretici extitis se. ¶ Innocenc. iiij. in ɔcilio lugd.

De sn̄a ⁊ re iudicata.

Cum eterni tri bunal iudic illum reum non habeat quem in iuste iudex ɔdemnat te stante ꝓpha nec dam nabit eum cū iudicabi tur illi. caueant eccl'a stici iudices et pruden ter attendant vt in cā rum ꝓcessibꝫ nil ven dicet odium vel fauor vsurpet timor exulet

extitisse. alias est in lrā nūc ⁊ clarius. t. ¶ Heretici. h nō ne tales damnātur. et ipsoꝝ memoria etiam post mortem. vt h. et. xxiiij. q. ij. c. vlt. ⁊. s. de here. si quis eps. g. et bona intelligūtur esse damnata. cum sint accessoria ad p̄sonam. C. de bonis p̄escrip. auc. bona. ⁊ facit q̄d no. de cleri. eu. quod ad ec. So. spā le est in hoc casu ꝓpt' bonam fidem ipsorū catholicoꝝ heredum qui tāti temporis. s. xl. an. p̄scriptum sibi dominium quesierūt alias locum haberēt ɔtraria. nam et si ali am rem eccl'asticam prescriptibilem bona fide tanto tēpore pos sedissent p̄scripsisse g et ista bona p̄scri bent.

Cum eterni iudex qui ɔ tra iusticiam et ɔtra cōscienciam aliquid in iudicio i grauamē partis per graciam fe cerit vel p sordes cō dempnandus est p̄ti lese in extimacōem li tis. et p annū est su spensus. ⁊ ꝑpetuo si medio tempore ige rat se diuinis nisi p̄p' cum ipso dispenset. b. ¶ Eterni. id est dei patris. s. de sum. tri. c. i. in prin. c. ¶ Tri bunal. id est locus i quo ius redd'it. vel vbi p tribunali sedꝫ iudex qui alias forꝰ vocatur. s. de ver. sig. forus. d. ¶ Reuꝫ. a reatu. non enī qui ac cusatur statim reus ē h qui ɔuincitur criminosus. xv. q. vlt. c. vlt. de ver. sig. forꝰ e. ¶ Iudex. humanus id faciens errore vel dolo. ⁊ in eo q̄ male iudicat nō est iudex. cum nō sit in eo iusticia. xxiij. q. ij. c. i. f. ¶ Condemnat. fuit hoc sūptum. xi. q. iij. ⁊ si ad tem pꝰ. et est hoc ideo. q̄ iudiciū dei innititur veritati que nec fallit nec fallit'. iudicium hominis opinioni quē fallit et fal litur. de sen. ex. a nobis. ij. g. ¶ Propha. dauid in psalmo noli emulari. h. ¶ Damnabit. deus. i. ¶ Illi. id est contra illum. id est cum fiet iudicium de illo. et sunt hec verba. xx iij. q. iij. nō in ꝑpetuū. k. ¶ Ecclesiastici. seculares non ligat cum nec pena inferius posita illos ligare possit. ⁊ facit. s. e. li. de elec. indemnitatibus in fi. l. ¶ Processibꝫ. quibuscū qꝫ. s. de ꝓba. qm̄ ɔtra falsam. m. ¶ Odium. priuatum. s. de testi. quoniam. l. xxxvj. di. odio. xxiij. q. iij. duo ista.